

29.01. – KATECHEZA 22: CZYM JEST CHRZEST KRWI ?

„Kościół zawsze zachowywał głębokie przekonanie, że ci, którzy ponoszą śmierć a wiarę, nie otrzymawszy chrztu, zostają ochrzczeni przez swoją śmierć dla Chrystusa i z Chrystusem. Chrzest krwi, podobnie jak chrzest pragnienia, przynosi owoce chrztu, nie będąc sakramentem” (KKK 1258).

Męczennicy za wiarę w Chrystusa, umierający bez chrztu z wody, dostępują oczyszczenia z grzechów i wewnętrznego odrodzenia, a tym samym mogą osiągnąć zbawienie. Cierpienie dla Chrystusa, oddanie dla Niego życia wyraża głęboką wiarę i miłość. Przez swoją mękę i śmierć męczennicy upodabniają się do Chrystusa ukrzyżowanego i przez Niego zostają oczyszczeni i uświęceni.

To, że chrzest krwi zastępuje sakrament chrztu świętego wynika z Mt 10.32: „Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem”; i Mt 16,25: „kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je”.

W dużej mierze doktryna chrztu krwi ukształtowała się w czasach pierwszych prześladowań Kościoła jako konsekwencja dużej liczby katechumenów ponoszących męczeństwo. Bardzo szybko zostali oni zaliczeni do tych, o których Pan Jezus powiedział: „kto się przyzna do Mnie wobec ludzi, przyzna się i Syn Człowieczy do niego wobec aniołów Bożych” (Łk 12.8). Zarówno Tertulian, jak i Cyryl Jerozolimski wiążą chrzest wody i krwi z faktem, że z boku ukrzyżowanego Odkupiciela wypłynęły krew i woda. Po tej samej linii idzie Jan Chryzostom: „Nie dziwcie się, że nazwałem męczeństwo chrztem. I w nim bowiem udziela się w pełni obfitości Duch oraz dokonuje się cudowne i zaskakujące zgładzenie grzechów i oczyszczenie duszy. A jak przyjmujący chrzest obmywani są w wodzie, tak męczennicy obmywani są we własnej krwi”. Również nieochrzczone dzieci, umierające dla świadectwa Chrystusa, zaliczają się do grona męczenników, jak zaświadcza liturgia święta świętych Młodzianków męczenników.

Męka Chrystusa działa w chrzcie krwi przez jej naśladowanie. Moc Ducha Świętego działa w chrzcie krwi przez najgorętszy żar miłości i oddania.

Liturgiczna i teologiczna tradycja Kościoła mówiąc o natychmiastowym wejściu męczenników do szczęścia wiecznego, nie wyklucza ich całkowitego oczyszczenia, zarówno z grzechu pierwotnego i z grzechów osobistych, jak i całej doczesnej i wiecznej kary.

Przy chrzcie krwi muszą być spełnione trzy warunki: jest to udręczenie z natury śmiertelne (nie np. zranienie, które w wyniku długiej choroby doprowadza do śmierci); za wiarę, tj. za osobę Chrystusa, religię, w obronie cnoty chrześcijańskiej; cierpliwie znoszone (nie np. z bronią w ręku, w walce).

Św. Tomasz z Akwinu pisał: „Przelanie krwi dla Chrystusa i wewnętrzne działanie Ducha Świętego zwą się chrztem z tego powodu, ponieważ sprawiają skutek chrztu wody. Zaś chrzest wody ma skuteczność od męki Chrystusa i od Ducha Świętego”.